

**UCHWAŁA NR XXXV/509/13
RADY MIASTA ZABRZE**

z dnia 13 marca 2013 r.

w sprawie: zwolnień w podatku od nieruchomości i w podatku leśnym na terenie miasta Zabrze.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2001r., nr 142, poz. 1591 ze zm.), art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (t. j. Dz. U. z 2010 r. nr 95, poz. 613 ze zm.) art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o podatku leśnym (t. j. Dz. U. z 2002 r. nr 200, poz. 1682 ze zm.) oraz art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (j. t. Dz. U. z 2011 nr 197 poz.1172 ze zm.) na wniosek Prezydenta Miasta Zabrze

**Rada Miasta Zabrze
uchwala:**

§ 1. Zwalnia się z podatku od nieruchomości:

1. Nieruchomości lub ich części zajęte na działalność charytatywną w okresie jej wykonywania.
2. Nieruchomości lub ich części stanowiące mienie komunalne, o którym mowa w art. 43 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym.
3. Nieruchomości lub ich części wykorzystywane wyłącznie na statutową działalność kulturalną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 października 1991r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.
4. Nieruchomości lub ich części wykorzystywane na działalność statutową polegającą na świadczeniu/wykonywaniu zadań w zakresie niezawodowej/ochotniczej ochrony przeciwpożarowej.

§ 2. Zwalnia się z podatku leśnego grunty leśne sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako lasy stanowiące mienie komunalne, które nie są w posiadaniu innych osób/podmiotów.

§ 3. Zwolnienia, o których mowa w § 1 i § 2, nie obejmują nieruchomości związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Zabrze.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego, z mocą od dnia 01 stycznia 2013 r.

Przewodniczący Rady Miasta
Zabrze

mgr Marian Czochara

Uzasadnienie

Jednym z przejawów władztwa podatkowego samorządu terytorialnego jest możliwość wprowadzania w drodze uchwał zwolnień w podatkach samorządowych. Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy w drodze uchwały może wprowadzać, inne niż ustawowe, zwolnienia w podatku od nieruchomości. Mogą to być jednak, co należy podkreślić, jedynie zwolnienia przedmiotowe.

Pozostawienie radzie gminy dużej swobody przy określaniu zwolnień jest uzasadnione tym, że wpływy z podatku od nieruchomości w całości stanowią dochód budżetu gminy, a rada gminy - jako organ władzy lokalnej - jest organem najbardziej właściwym do decydowania o potrzebie stosowania i rodzajach zwolnień podatkowych na danym terenie. Co należy podkreślić, rada gminy nie może wprowadzać zwolnień generalnych, tzn. takich, które zwalniają od podatku wszystkich ustawowych podatników.

Powołany przepis wielokrotnie podlegał analizie przez sądy administracyjne. Zdaniem Sądu (I SA/GI 109/11 - Wyrok WSA w Gliwicach z 2011-03-22) „taka konstrukcja przepisu przesądza o tym, że zwolnienie może dotyczyć tylko i wyłącznie przedmiotu, a więc nieruchomości wykorzystywanych do różnego rodzaju działalności. Przy czym przedmiot winien być tak określony, żeby nie była możliwa identyfikacja konkretnego podatnika, a więc cechy przedmiotu muszą zostać tak w przepisie określone, żeby dotyczyły potencjalnie/hipotetycznie nieoznaczonego indywidualnie podatnika. Jest to o tyle trudne zadanie, że zwolnienie w każdym przypadku będzie w ostatecznym rozrachunku dotyczyło określonego podmiotu, a to z tej przyczyny, że konstrukcja podatku obejmuje zarówno przedmiot, jak i podmiot podlegający opodatkowaniu. Ujmując rzecz inaczej, nie ma przedmiotu opodatkowania bez podmiotu, któremu ten przedmiot można przypisać. W konsekwencji nie ma też zwolnienia przedmiotowego, którego nie można przypisać określonemu podmiotowi. Utrudnienie to wymaga od rad gmin staranności w tworzeniu przepisów prawa miejscowego, przede wszystkim przy określaniu kryterium zwolnienia poprzez identyfikację przedmiotu, a nie podmiotu tego zwolnienia. W każdym przypadku, gdy bezpośrednio z ustanowionej normy wywieść można, kto podlega zwolnieniu, a nie tylko jaki przedmiot obejmuje zwolnienie, zwolnieniu przypisać można charakter zwolnienia podmiotowo – przedmiotowego, a to w konsekwencji oznacza przekroczenie ustawowej delegacji do ustanawiania zwolnienia określonego w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.”

Biorąc pod uwagę powyższe, proponuje się wprowadzenie zwolnień w podatku od nieruchomości dla:

1. Nieruchomości lub ich części zajętych na działalność charytatywną w okresie jej wykonywania. Powyższe umożliwi uzyskanie zwolnienia dla nieruchomości, w których wykonywana jest działalność charytatywna mająca na celu niesienie pomocy tym, którzy jej potrzebują najbardziej, w sposób bezinteresowny.

2. Nieruchomości lub ich części stanowiące mienie komunalne, o którym mowa w art. 43 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym.

Powołany art. 43 ustawy stanowi, iż mieniem komunalnym jest własność i inne prawa majątkowe należące do poszczególnych gmin i ich związków oraz mienie innych osób prawnych, w tym przedsiębiorstw. Posiadane nieruchomości gmina może oddać w posiadanie innym osobom/podmiotom na podstawie zawartych umów (posiadanie zależne) lub pozostawić w swoim władaniu. Omawiane zwolnienie dotyczy wszystkich nieruchomości gminnych, z wyłączeniem nieruchomości związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (§ 3 uchwały).

3. Nieruchomości lub ich części wykorzystywane wyłącznie na statutową działalność kulturalną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej. Działalność kulturalna, zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, polega na tworzeniu, upowszechnianiu i ochronie kultury. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz jednostki samorządu terytorialnego organizują działalność kulturalną, tworząc państwowe lub samorządowe instytucje kultury, dla których prowadzenie takiej działalności jest podstawowym celem statutowym. Prowadzenie działalności kulturalnej jest zadaniem własnym jednostek samorządu terytorialnego o charakterze obowiązkowym. Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, iż statutowa działalność instytucji kultury jest finansowana ze środków publicznych zasadne jest wprowadzenie przedmiotowego zwolnienia.

4. Nieruchomości lub ich części wykorzystywane na działalność statutową polegającą na świadczeniu/wykonywaniu zadań w zakresie niezawodowej/ochotniczej ochrony przeciwpożarowej.

Ochotnicza Straż Pożarna jest organizacją społeczną, działającą w oparciu o przepisy o stowarzyszeniach i ochronie przeciwpożarowej, zaś koszty jej działalności związane z wyposażeniem i utrzymaniem pokrywa w całości Gmina. Ochotnicza Straż Pożarna nie prowadzi działalności gospodarczej, a nieruchomości przeznaczone są na działalność statutową związaną z ratownictwem. Z treści obowiązujących przepisów wynika, że ochrona przeciwpożarowa polega na realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem poprzez zapobieganie powstawaniu

i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia, zapewnienie sił i środków zwalczania tych zagrożeń oraz prowadzenie działań ratowniczych.

Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 w/w przepisu. W niniejszej uchwale zwalnia się z podatku leśnego grunty leśne sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako lasy stanowiące mienie komunalne, które nie są w posiadaniu innych osób/podmiotów.

Zwolnienia te nie dotyczą powierzchni wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Z treści art. 5 w/w ustawy wynika, że przepisy art. 4 nie wyłączają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Problem nadawania przepisom mocy wstecznej był wielokrotnie analizowany w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego.

W wielu orzeczeniach Trybunał Konstytucyjny podkreślał, że zakaz niedziałania prawa wstecz nie ma charakteru bezwzględного i absolutnego. Odstępstwo od tej zasady jest dopuszczalne wtedy, gdy "jest to konieczne dla realizacji wartości konstytucyjnej, ocenionej jako ważniejsza od wartości chronionej zakazem retroakcji, a jednocześnie realizacja tej zasady nie jest możliwa bez wstecznego działania prawa".

W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, jak i w doktrynie nie budzi wątpliwości teza, że wprowadzenie przepisu z mocą wsteczną, regulującego w sposób korzystniejszy sytuację określonej grupy podmiotów, nie stanowi naruszenia zasady retroakcji pod warunkiem, że nie powoduje to bezpośrednio uszczerbku dla innej grupy. W wyroku z dnia 25 września 2000 r. Trybunał Konstytucyjny uznał, że działanie prawa wstecz nie oznacza naruszenia art. 2 Konstytucji, o ile tak wprowadzone przepisy polepszają sytuację prawną niektórych adresatów danej normy prawnej i zarazem nie pogarszają sytuacji prawnej pozostałych jej adresatów (K 26/99, OTK 2000, nr 6, poz. 186).

Praktyka wejścia w życie przepisów z mocą wsteczną znajduje swoje oparcie w powoływanym art. 5 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych oraz w § 51 ust. 1 rozporządzenia z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (ZTP), który nie tylko wprost dopuszcza możliwość stosowania takiego przepisu, ale również formułuje jego wzór.

W przepisach dotyczących zasad redagowania projektów aktów wykonawczych nie ma odpowiednika § 51 ZTP. Na podstawie zasad wyrażonych w § 143 ZTP należy zatem przyjąć, że zasady wyrażone w tym przepisie stosuje się odpowiednio w stosunku do rozporządzeń, aktów prawa wewnętrznie obowiązującego i aktów prawa miejscowego.

W niniejszej uchwale zaistniała konieczność wprowadzenia zwolnień poprzez odwołanie się do zasady retroakcji, gdyż warunki obowiązywania zwolnień są ściśle powiązane z zasadą roczności podatku od nieruchomości i podatku leśnego, wyrażoną w ustawach podatkowych.

Niniejsza uchwała dotyczy przysporzenia korzyści ewentualnym podatnikom, to znaczy zwolnienia ich z obowiązku podatkowego, a nie nałożenia obowiązku podatkowego toteż zastosowano możliwość działania prawa z mocą wsteczną.

Biorąc powyższe pod uwagę, uznaje się za zasadne podjęcie przedmiotowej uchwały.

Przewodniczący Rady Miasta
Zabrze

mgr Marian Czochara